

Co znamená "kázat evangelium"?

Jaký byl podle Ježíše účel celého jeho poslání? Jaký je účel křesťanství?

"Přišel jsem povolát hříšníky k pokání" (Lk. 5:32).

"Přišel jsem zachránit to, co bylo ztraceno" (Lk. 19:10).

"Přišel jsem zničit ďáblova díla" (viz 1 Jn. 3:8).

Ale jak to udělal?

"Musím kázat evangelium o Božím království. Právě kvůli tomu jsem byl vyslán" (Luk 4:43).

Populární forma evangelizace nám říká, že Ježíš vyzýval veřejnost, aby "ho pozvala do svých srdcí". Tento jazyk zřejmě nemá v zaznamenaných Ježíšových slovech žádný základ, jen pouští volně uzdu lidské představivosti. Nezdá se, že by to odráželo Ježíšovu evangelizační metodu. Jak tedy Ježíš vybízel hříšníky, aby se stali věřícími?

Odpověď na tuto otázku byla primárním zájmem biblických pisatelů. Nakonec byli také sami evangelisty, kteří doufali, že svými písemnými záznamy získají ostatní k záchraně. Jaké bylo jejich poselství a jaká metoda?

Nepochybně to bylo poselství a metoda, které se naučili z Ježíšova vlastního příkladu kázání evangelia. Dnes se však zdá, že mnozí jsou zmateni představou, že Ježíš byl evangelijním kazatelem. Nezemřel jen a nevstal z mrtvých? Nebyl to dostatečný základ pro spásu? Odpovědi musí být jednoznačné „ne“. Pokud Ježíšova smrt a vzkříšení jsou vše, co patří do evangelia, proč Ježíš kázal evangelium asi tři roky,

aniž by v této fázi předložil jakékoli informace o své smrti a svém vzkříšení? Jak byli apoštolové schopni chodit pod Ježíšovým dohledem kázat evangelium a nabízet spásu (Lukáš 8:1; 9:2, 6), když jim Ježíšova smrt a vzkříšení ještě nebyly známy? (Viz Lukáš 18: 31-34; Jan 20:9).

Jednoduchá odpověď

Fakta jsou velmi prostá. Ježíš přišel zachránit ztracené. Přišel zavolat hříšníky k pokání. Zdá se však, že to, jak se dostal k tomuto ústřednímu úkolu, převážně uniká pozorování účastníků bohoslužeb. Prostá odpověď zní, že Ježíš předkládal Poselství a vyzýval lidi, aby tomu Poselství věřili. Zde jsou jeho úvodní slova a jsou typická pro celou jeho službu.

Vše, co Ježíš řekl, je opravdu rozšířením tohoto úvodního prohlášení o tom, jak získat spásu: "Čiňte pokání a věrte poselství evangelia o Božím království" (Marek 1:14, 15). Toto je shrnutí křesťanské víry, které Marek uvádí na začátku své evangelizační zprávy o Ježíšovi a jeho kariéře evangelisty a Spasitele. Království je organizujícím centrem všeho, co Ježíš učil.

Ježíš byl původním evangelistou: "Spása byla nejprve vyhlášena Pánem [Ježíšem]" (Heb 2:3).

Jak jsme mohli propást základ křesťanské víry, jak ji Ježíš kázal? Odpověď zní, že jsme byli bombardováni jazykem o hříchu a odpuštění a Ježíšově krvi (také nezbytnými prvky evangelia), ale jsme byli zjevně odvedeni od zřejmého faktu (jakmile to člověk uvidí), že takové *odpuštění je zajištěno také na základě inteligentní reakce na Ježíšovo evangelium o království.*

Semeno zaseté do srdce

Ježíšovo učení je v tomto bodě přímočaré. Přirovnával své zachraňující učení evangelia k semeni zasetému do srdce. Semeno je nazýváno evangelium/Slovo o království (Mat 13:19) - někdy zkráceno na "Boží slovo" (Lukáš 8:11), "slovo" (Marek 4:14). O tom semeni/poselství nám přikazuje, abychom mu rozuměli, věřili mu a přijímali je. Musí být přijato naší myslí a stát se hlavní hnací silou našeho života. Podle Ježíše pokání znamená opustit svou vlastní životní filozofii a zasvětit se jeho evangeliu Království: Když se odvrátíme od svých vlastních agend, musíme přijmout jeho agendu – to, co neustále nazýval evangeliem Božího Království. (Mnozí účastníci bohoslužeb dnes jsou silně oddáni současným politickým programům, ale Ježíš se jen velmi málo zajímal o sociální činnost. Zajímal se o konečnou otázku Boží politiky. Království tohoto současného světa nejsou už z definice křesťanská. Jsou součástí satanova světa. Křesťané nepatří do tohoto systému; nejsou "z tohoto světa". Svět se stane Božím královstvím pouze po Kristově návratu (Zjev 11:15-18; Dan 7:14, 18, 22, 27; 2:44; Micheáš 4:8; Abdiáš 21).

Boží království je nový světový řád, který má být slavnostně zaveden Kristem při jeho návratu na tuto Zemi (Skutky 1:6; 3:21). Musíme se nyní připravovat na jeho příchod se vši naléhavostí. Křesťané mají pomáhat druhým reagovat také na Ježíšovu výzvu evangelia Království, ovšem včetně jeho obětní smrti a vzkříšení.

Pokání podle Ježíšových podmínek

Ježíš si stěžoval, že mnozí se zdráhají činit pokání *podle jeho podmínek*. Dávají přednost svým vlastním podmínkám. Mohou být ochotni vzdát se všeho, co považují za hříšné a bezbožné. Pro Ježíše však nejde o vágní přesvědčení o bezbožnosti, ale o **chápavou reakci** na jeho spásnou výzvu: *víru v evangelium o Království*. Tuto ústřední skutečnost týkající se spásy Ježíš vyložil v Markovi 4:11, 12. Vysvětlil, že právě neschopnost přijmout jeho *evangelium/slovo o Království* brání lidem, aby k němu přišli a byli spaseni. "Vám [křesťanským učedníkům] bylo tajemství Božího království dáno neboli učiněno známým [Mat 13:11], ale ostatním přichází poselství v podoběstích: vidí, a nechápou, a slyší, a nerozumějí. **Kdyby**

pochopti, činili by pokání a bylo by jim odpuštěno" (Mk 4:11,12).

Problémem, pokud jde o pokání, je zde zcela zjevně *přijetí či nepřijetí Ježíšova evangelia o Království*. Stejnou pravdu podává se stejnou jasností i Lukáš. "Když někdo slyší evangelium/slovo [o Království, Mat 13:19] a nerozumí mu, přichází Ďábel a uchvacuje evangelium, které bylo zaseto do jeho srdce [myslí], takže mu nemůže *uvěřit a být spasen*" (Lk 8:12). Zde je zjevně pokání a odpuštění *podmíněno* inteligentním přijetím Ježíšova kázání o Božím království.

Ježíšova slova

V současné evangelizaci však potenciálnímu konvertitovi žádné takové informace o Božím království nejsou nabízeny. Spíše je mu řečeno, aby "uznal svůj hřích" a "přijal Ježíše", který za něj zemřel. Tato metoda však přeskakuje – obchází – zásadní krok, na který Ježíš kladl tak velký důraz. Jak vyplývá z výše uvedených Ježíšových slov, je odpuštění nabízeno bez pokání a přijetí evangelia o Království? Je možné činit pokání bez uchopení Božího království?

Lukáš ve Skutcích 8:12 uvádí velmi jasný "vzorec", jak se stát členy Kristova těla. Znovu, podle Ježíšova vlastního evangelizačního modelu, jde o přijetí nebo odmítnutí evangelia o Království. "Když uvěřili Filipovi, když kázal evangelium o Božím království a o jménu Ježíše Krista, dávali se křtít muži i ženy" (Sk 8:12).

Překvapivě takto moderní evangelikálové spásu nevnímají¹. V jejich představách Ježíšova smrt a vzkříšení pohltily jakoukoli nutnost dbát na skutečná Ježíšova slova, když hlásal spásu. Nápravou této záhadné situace by bylo trvat na kázání evangelia ze samotných evangelií, *počínaje* Ježíšovými slovy v Matoušově, Markově, Lukášově a Janově evangeliu. Díky těmto čtyřem vzájemně se potvrzujícím svědectvím se nelze vyhnout prosté skutečnosti, že prvotním a základním prvkem evangelia je přijetí Ježíše přijetím jeho evangelia o Království. "Když nevěříte Mojžíšovi, jak můžete věřit mým slovům?" "Kdo *Slyší mé poselství/evangelium* a věří tomu, kdo mě poslal, má věčný život" (Jan 5:47, 24).

Slyšet a chápat evangelium o Království

Následující Ježíšovy výroky jsou pro naše téma nanej-

¹ Viz článek *Současná evangelizace a biblická dobrá zpráva*

výš závažné a měly by podle našeho názoru vyvolat revoluci v tom, co je veřejnosti předkládáno pro spásu:

"Kdo nepřijme Boží království jako dítě, nevejde do něj" (Lk 18:17; srov. Jan 17:8, "přijměte má slova").

"Pokud se neobráíte a nebudete jako děti, nevejdete do Božího království" (Mat 18:3).

"Pokud se člověk nenarodí znovu, nemůže vidět/vejít do Božího království" (Jan 3:3-5).

Kombinací různých Ježíšových výroků získáme toto: Pokud neslyšíte a nechápete evangelium o Království Ježíše a apoštolů, nemůžete činit pokání a dosáhnout odpuštění. Pokud se neobráíte, nestanete se jako děti, nenarodíte se znovu a nepřijmete Boží království, nevstoupíte do něj, nebudete spaseni (Mk 4:11, 12, 14; Jan 3:3, 5; Lk 8:12; Mt 13:19).

Když posluchači odmítli Pavlovo vážné, od rána do večera trvající úsilí v přesvědčování a svědectví *o Božím království* z Bible, "někteří se nedali přesvědčit, nechtěli uvěřit, někteří uvěřili" (Sk 28:23, 24). Být

přesvědčen o Království a Ježíši tedy znamená uvěřit, stát se křesťanem.

"Kdyby nezavírali svou mysl, kdyby slyšeli, viděli a chápali [evangelium o Království] svým srdcem, činili by pokání a bylo by jim odpuštěno" (Marek 4:12).

Poslušnost Ježíšovým slovům

Spása podle Ježíšových slov vždy závisí na inteligentním pochopení a přijetí pravdy o Božím království a o Ježíšově smrti a vzkříšení.

Proto: "Kdo slyší mé slovo [o Božím království] a věří tomu, kdo mě poslal, má život věčný" (Jan 5:24). Spása závisí na tom, zda Ježíšova slova slyšíme, chápeme a řídíme se jimi. Víra znamená věřit tomu, co Ježíš a apoštolové říkají, a podle těchto slov jednat. Proto Pavel jako kariérní hlasatel evangelia o Království (Sk 20:25) uzavírá: "Véra pochází ze slyšení a slyšení prostřednictvím Kristova poselství" (Řím 10:17). Zdá se však, že chybějícím článkem v řetězci spásy, jak je populárně prezentován, je masivní přehlížení toho, co Ježíš hlásal jako evangelium.